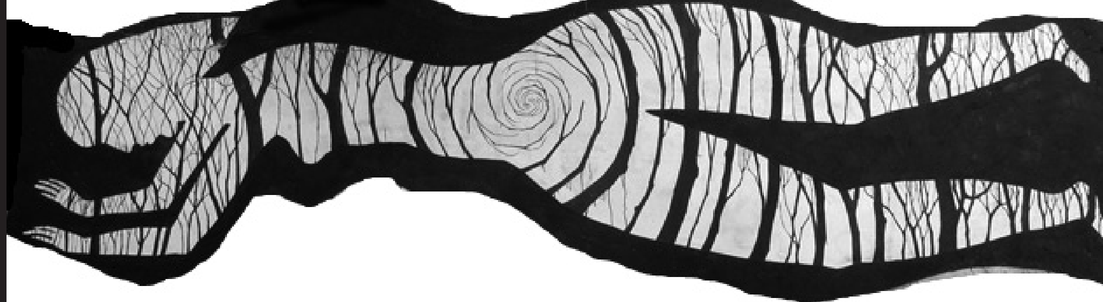
νήριον

*νήριον σημαίνει πικροδάφνη

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ

Την Παρασκευή 10/5 η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Μπραχαμίου προχώρησε σε κατάληψη στην εγκαταλελειμμένη καφετέρια του πάρκου Ασυρμάτου. Στόχος είναι να στεγαστεί συλλογική κουζίνα και ξυλουργείο. Την Κυριακή 12/5 έγινε η πρώτη συζήτηση-ενημέρωση του εγχειρήματος, στην οποία συμμετείχαν πλήθος φίλων και γειτόνων. Μέχρι και την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι εργασίες διαμόρφωσης του χώρου προχωράνε εντατικά και υπαρχεί μεγάλη συμμετοχή από τον κόσμο, ενώ αξίζει να αναφερθούν οι προσφορές σε αντικείμενα. Ας αφήσουμε όμως να μιλήσουν τα ίδια τα μέλη της συνέλευσης για το εγχείρημά τους παραθέτοντας ορισμένα κομμάτια από την ανακοίνωση που εξέδωσαν:

"Σας καλούμε να στήσουμε μαζί, από σήμερα, στον εγκαταλελειμμένο χώρο της καφετέριας του Ασυρμάτου:

Συλλογική κουζίνα: Από κοινού και όσο το δυνατόν περισσότεροι αντιμετωπίζουμε το ζήτημα της τροφής, αναλαμβάνοντας ο καθένας μας το μερτικό του στις ευθύνες.

Η κουζίνα θα είναι κομμάτι της συνέλευσής μας και ανοικτή σε κάθε γείτονα που σέβεται τις αρχές πάνω στις οποίες λειτουργεί. Θα γίνει προσπάθεια για καθημερινή λειτουργία της.

Ξυλουργείο: Δημιουργία ενός ξυλουργικού εργαστηρίου που θα επιτρέπει όσο το δυνατόν περισσότερες ξυλουργικές εργασίες. Η υποδομή θα ανήκει στη συνέλευση συλλογικά και θα δίνεται ελεύθερα σε όσους επιθυμούν να στηρίξουν ανάλογες προσπάθειες τόσο στην περιοχή μας όσο και από άλλες γειτονιές. Και επειδή τα εργαλεία απαιτούν μία σχετική τεχνογνωσία στη χρήση τους, θα κανονίζουμε συγκεκριμένες ημέρες και ώρες που ξυλουργοί-μέλη της συνέλευσης θα είναι διαθέσιμοι για σχετικές εργασίες. Το μόνο που θα χρεώνεται, θα είναι οι πρώτες ύλες, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο"

Σε άλλο σημείο αναφέρουν τις αρχές στις οποίες βασίζονται τα νέα εγχειρήματα:

Προσφορά και αλληλεγγύη: θεωρούμε καθήκον μας, ειδικά στις περιόδους, που ζούμε, να προσφέρουμε ο ένας στον άλλο και για αυτό κτίζουμε τις δομές μας πάνω στην αρχή της ελεύθερης προσφοράς. Δε σημαίνει ότι είμαστε φιλάνθρωποι που έχουν τα προβλήματα τους λυμένα. Αντιθέτως. Αντιστεκόμαστε στο υπάρχον σύστημα που μετράει τα πάντα, ακόμα και την ανθρώπινη αξία και τη φύση, σε χρήματα και που ορίζει το εάν εγώ ή ο γείτονάς μου είμαστε άξιοι με βάση το εάν υπάρχει ζήτηση για κάτι. Αντιπροτείνουμε ένα σύστημα στο οποίο η ικανότητά μας να καλύπτουμε τις ανάγκες μας και να προσφέρουμε στην κοινότητά μας δεν θα βασίζεται σε χρηματιστηριακούς δείκτες και στις νόρμες των αγορών. Μπορούμε να καλύψουμε βασικές ή μη ανάγκες (τροφή, ένδυση, έπιπλα, εκπαίδευση) μέσα από την ελεύθερη προσφορά του καθενός.

Κοινοκτημοσύνη: Για όλα αυτά θα χρειαστούμε υποδομές. Θέλουμε αυτές να είναι εσαεί δημόσιο κτήμα. Να ανήκουν για πάντα σε όλους, και άρα σε κανέναν. Επιλέγουμε να τις αναπτύξουμε μέσα στα πλαίσια της κοινότητας μας και να τις διαχειριζόμαστε με τον ίδιο ισότιμο συλλογικό τρόπο που επιλέγουμε και για τις άλλες δράσεις μας.

Τεύχος 32, Ιούνης 2013
χωρίς αντίτιμο
Εκδίδεται από
το ελευθεριακό στέκι
"Πικροδάφνη"

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22
Μπραχάμι
www.steki-pikrodafni.gr
steki_pikrodafni@espiv.net

Το στέκι είναι ανοιχτό
κάθε Πέμπτη
μετά τις 9:00 μ.μ.

* Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο "νήριον" μπορεί να μην είναι πάντα αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας, ωστόσο την ευθύνη δημοσίευσής τους φέρει η συνέλευση του στεκιού

Αίσθηση της κοινότητας και συλλογική διαχείριση: φυσικά για να πετύχουν όλα αυτά θα πρέπει συνεχώς να ενισχύουμε αυτό καθ' εαυτό το αίσθημα της κοινότητας. Θα πρέπει να έχουμε συνεχώς στο νου μας ότι μπορεί να είμαστε "καταναλωτές" σε ένα αγαθό ή μία υπηρεσία, αλλά μπορούμε να είμαστε "παραγωγοί" σε κάτι άλλο. Ότι η ανάθεση δεν χωράει σε τέτοια εγχειρήματα. Αυτή η συλλογική λειτουργία είναι η αντιπρότασή μας στην κυρίαρχη λογική της αυτονόμησης και κυριαρχίας της οικονομίας στα υπόλοιπα πεδία της δημόσιας ζωής."

Θεωρούμε ότι αυτός είναι ο δρόμος που οι "από τα κάτω" πρέπει να ακολουθήσουν. Στήνοντας δομές και συλλογικότητες που συνδυάζουν την αντίσταση στη λαίλαπα που μας κατατρέχει, με την αυτοδιαχείριση στο τώρα του συνόλου των αναγκών μας. Δομώντας κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις έξω και σε αντίθεση με το κράτος, δημοτικές αρχές και τα αφεντικά.

Περισσότερα για τη συνέλευση και το εγχείρημα μπορείτε να βρείτε εδώ: http://katadimadim.blogspot.gr

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΔΕΝ ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ...

Εδώ και 20 χρόνια τα μεταλλεία χρυσού στη Β.Α Χαλκιδική, αποτελούν πόλο έλξης οικονομικού ενδιαφέροντος για κράτος, ντόπιες και ξένες εταιρίες. Τα μεταλλεία σήμερα ανήκουν στην Ελληνικός Χρυσός (συμφερόντων Μπόμπολα) και την El Dorado Gold (καναδική πολυεθνική) και λειτουργούν ως κοινοπραξία.

Οι αγώνες ενάντια στα μεταλλεία χρυσού στην περιοχή ξεκινούν από τις αρχές της δεκαετίας του ΄90, τότε τα μεταλλεία εκμεταλλευόταν η TVX Gold. Δυναμικές κινητοποιήσεις των χωριών της περιοχής, καταλήψεις, συγκρούσεις με τα ματ και τους μισθοφόρους της εταιρίας, πορείες, σαμποτάζ και δικαστικές διαμάχες. Ένας αγώνας 11 χρόνων σχεδόν, όπου ντόπιοι μαζί με αλληλέγγυους κατάφεραν να σταματήσουν τη λειτουργία των μεταλλείων.

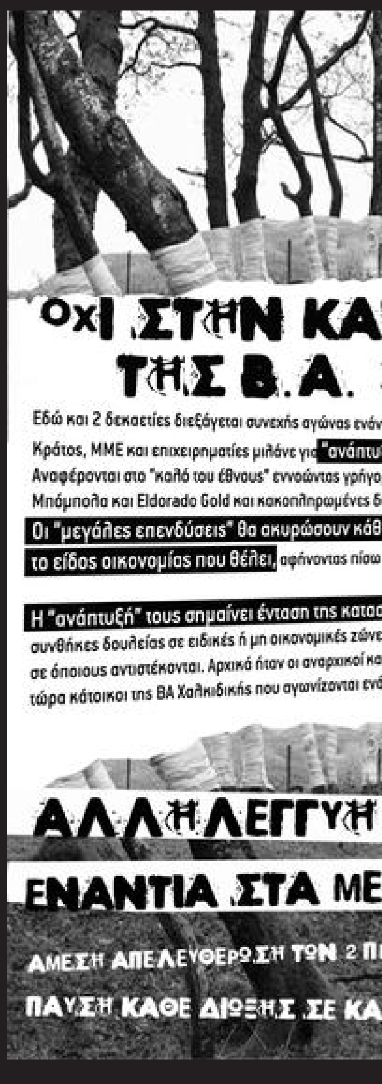
Το 2009 με συνοπτικές διαδικασίες fast track και με «κατασκευασμένες» περιβαλλοντικές μελέτες που ευνοούν την Ελληνικός Χρυσός, με νόμους και γνωμοδοτήσεις υπέρ της εταιρίας, τα κέρδη του Μπόμπολα μπαίνουν πάνω από την καταστροφή του δάσους των Σκουριών, πάνω από τις ζωές των ανθρώπων που ζουν εκεί.

Η περιβαλλοντική καταστροφή θα είναι ανεπανόρθωτη. Μιλάμε για μια ανοιχτή εξόρυξη, δηλαδή άνοιγμα κρατήρα τουλάχιστον 1000 μέτρων και βάθος 400 μέτρων. Τα στρέμματα δάσους που θα καταστραφούν, θα αντικατασταθούν με ένα τεράστιο όρυγμα τουλάχιστον 2 χλμ, εργοστάσιο εμπλουτισμού και τοξικές λίμνες πολλών στρεμμάτων, όπου θα αποθέτονται τα απόβλητα από την επεξεργασία των μεταλλευμάτων. Οι λεκάνες απορροής (που θα μείνουν για πάντα εκεί) γειτονεύουν με τα ποτάμια της περιοχής, με αποτέλεσμα τη μόλυνση του νερού που χρησιμοποιείται για την υδροδότηση της Χαλκιδικής και βέβαια λόγω του βάθους της εξόρυξης στην Ολυμπιάδα, ο παράκτιος υδροφόρος ορίζοντας θα αλλοιωθεί από το νερό της θάλασσας. Απειλούνται με αφανισμό δάση με υπεραιωνόβια δέντρα, θηλαστικά, πουλιά και σπάνια είδη αμφίβιων. Οι συνέπειες θα είναι ανεπανόρθωτες τόσο για το φυσικό περιβάλλον όσο και για τις ζωές των κατοίκων.

Τον Μάρτη του 2012 η εταιρία επιχειρεί να ξεκινήσει εργασίες, οι κάτοικοι της Μ. Παναγιάς και της Ιερισσού τους σταματούν. Την ίδια μέρα με την ανοχή της αστυνομίας οι 400 μισθοφόροι της εταιρίας επιτίθενται σε 30 κατοίκους, τους ξυλοκοπούν, πυρπολούν

Για τις πρόσφατες αποδράσεις απο τα κελιά της γειτονιάς..

Στις 11/4 τα ξημερώματα, τρεις κρατούμενοι απέδρασαν απο το α.τ. Αγ. Δημητρίου. Οι τρεις μετανάστες, με τη βοήθεια λάμας, άνοιξαν τρύπα στον τοίχο του κρατητηρίου, πέρασαν στην αποθήκη του τμήματος και απο εκεί εξαφανίστηκαν. Τρεις αστυνομικοί τέθηκαν σε διαθεσιμότητα για το συμβάν. Στα τοπικά α.τ. όλης της χώρας κρατούνται άνθρωποι για ολόκληρους μήνες χωρίς ούτε καν τα στοιχειώδη. Χωρίς δικηγόρο, χωρίς τουαλέτα και "φυσικά" χωρίς προαυλισμό. Πολύ συχνά λόγω χωροταξίας, οι πολίτες που εξυπηρετούνται για γραφειοκρατικά θέματα μπορούν να παρατηρούν τους έγκλειστους, αντί να ξεφυλλίσουν κανά περιοδικό. Σ' αυτούς τους ανθρώπους που περιμένουν είτε την απέλαση, είτε τη μεταφορά τους σε κάποιο απο τα άθλια (φύση και θέση) κέντρα κράτησης και "σωφρονιστικά ιδρύματα", ευχόμαστε κουράγιο και καλή συνέχεια

του αγώνα για αξιοπρέπεια, μέχρι το γκρέμισμα και της τελευταίας φυλακής. Μέσα στον Απρίλη χιλιάδες μετανάστες στα κέντρα κράτησης και στα α.τ. προχώρησαν σε πολυήμερη απεργία πείνας, ενώ σημειώθηκαν και απόπειρες αυτοκτονιών. Στη μαζική απόδραση από τις φυλακές Τρικάλων τα εκαμ απάντησαν με καθημερινές εισβολές και βασανιστήρια σε όλα τα κελιά. Να θυμίσουμε τέλος πως δικαστές που αρέσκονται να μοιράζουν ποινές σε φτωχοδιαβόλους, έφτασαν στο σημείο να αθωώσουν 17 απ' αυτούς για απόδραση απο τα κρατητήρια του λιμενικού Ηγουμενίτσας. Χαρακτηριστικά μάλιστα αναφέρεται στο αιτιολογικό της συγκεκριμένης απόφασης (682/2012) ότι οι κατηγορούμενοι «απέδρασαν για να αποτρέψουν σοβαρό και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο που απειλούσε χωρίς δική τους υπαιτιότητα την υγεία τους και ειδικότερα για να αποτρέψουν τη μόλυνση τους από μεταδοτικές μολυσματικές ασθένειες, δεδομένης της ιδιαιτέρως δυσχερούς πρόσβασης τους σε ιατρική φροντίδα, φαρμακευτική αγωγή και νοσοκομειακή περίθαλψη».

το φυλάκιο (που υπήρχε από το 2009, για να προστατεύουν με βάρδιες οι κάτοικοι τα δάσος) και καταλαμβάνουν την περιοχή. Άμεσα κινητοποιούνται κι οι υπόλοιποι κάτοικοι και αλληλέγγυοι από τη βόρεια Ελλάδα, συγκεντρώνονται στο όρος Κάκαβος και συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής και τους μισθοφόρους. Η απάντηση του κράτους άμεση:το ΥΠΕΚΑ δίνει εντολή να κοπεί όλο το δάσος των Σκουριών, χωρίς καμία από τις απαιτούμενες άδειες.
Τον Οκτώβριο του 2012 άλλη μια μεγάλη κινητοποίηση των κατοίκων δέχεται άγρια καταστολή. Ξύλο, ρίψη χημικών ακόμα και μέσα σε αμάξια όπου επέβαιναν κάτοικοι, δεκάδες τραυματισμοί και 14 συλλήψεις.

Στις 17/2/13 άγνωστοι προέβησαν στον εμπρησμό των παράνομων εγκαταστάσεων της Ελληνικός Χρυσός. Η απάντηση από το κράτος και πάλι άμεση:20 άνθρωποι προσαγάγονται, όπου χωρίς στοιχεία προσπαθούν όχι μόνο να τους τρομοκρατήσουν και να τους φορτώσουν τους εμπρησμούς αλλά και εκβιαστικά να τους αποσπάσουν γενετικό υλικό. Στις 10/4/13 το βράδυ, 2 άνθρωποι απαγάγονται βίαια από τα σπίτια τους στην Ιερισσό και οδηγούνται στην ασφάλεια Θεσ/νίκης, όπου και προφυλακίζονται κατόπιν εφαρμογής του τρομονόμου.

Οι κάτοικοι παρά τις προσπάθειες του στρατού κατοχής του Δένδια και των μισθοφόρων της Ελληνικός Χρυσός, συνεχίζουν να αγωνίζονται ενάντια στη λεηλασία της φύσης και της ζωής τους. Το επιχείρημα για δήθεν οικονομική ανάπτυξη, θέσεις εργασίας κ.α δεν πείθει πια κανέναν. Οι μόνοι κερδισμένοι, αν λειτουργήσουν τα μεταλλεία, θα είναι ο Μπόμπολας, η El Dorado και οι εμπλεκόμενοι κρατικοί υπάλληλοι. Το πρόσχημα της οικονομικής κρίσης, της φτώχειας και της ανεργίας, χρησιμοποιείται προκειμένου να νομιμοποιούνται όλες οι αυθαιρεσίες της οικονομικής και πολιτικής κάστας, σε μια προσπάθεια αποδυνάμωσης όλων των κοινωνικών αντιστάσεων.

Οι 400 μισθοφόροι της Ελληνικός Χρυσός, ας αναλογιστούν τις συνέπειες των επιλογών τους, τι σημαίνει να υποκύπτεις σε τέτοιου είδους εκβιασμούς, να μην έχεις ταξική και κοινωνική συνείδηση, να δέχεσαι τη στήριξη των νεοναζί της χρυσής αυγής, να χτυπάς και να τραμπουκίζεις τους συντοπίτες σου, να καταστρέφεις το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζεις. Κι όλα αυτά για μια κακοπληρωμένη, βρώμικη δουλειά.

Ο πολιτισμός της εκμετάλλευσης, της μόλυνσης και της λεηλασίας του φυσικού πλούτου, ερημώνει ολόκληρες περιοχές, οδηγώντας τους ντόπιους πληθυσμούς σε αφανισμό ή υποχρεωτική μετακίνηση. Ότι συνέβαινε επί δεκαετίες στην Αφρική, την Ασία και τη νότια Αμερική, συμβαίνει πια και εδώ. Οι άνθρωποι αποστερούνται κάθε δικαίωμα να αποφασίζουν εκείνοι για τον τόπο που διαβιούν. Εγκλωβισμένοι σε έξωθεν και άνωθεν επιβαλλόμενες οικονομικές ζώνες, που τους καθορίζουν τι θα παράγουν, ανεξάρτητα από τις δικές τους ανάγκες και την τοπική παραγωγή και οικονομία που είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και προσαρμοσμένες με το φυσικό περιβάλλον.

Ταυτόχρονα εφαρμόζεται και το κατασταλτικό πείραμα, τόσο με την ωμή και απροκάλυπτη βία από πλευράς κράτους και καπιταλισμού όσο και με την συκοφάντηση των αγώνων και όσων αντιστέκονται στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό, από τη μιντιακή προπαγάνδα.

Ο αγώνας των κατοίκων της β.α Χαλκιδικής ενάντια στα μεταλλεία χρυσού είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Είναι αγώνας όλων όσων αντιστέκονται έμπρακτα στον αδυσώπητο πόλεμο που κράτος και κεφάλαιο έχουν κηρύξει στην κοινωνία. Το ιδεολόγημα της ανάπτυξης, εν μέσω κρίσης, και το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που το υπηρετεί, επιχειρούν με τη βία να ισοπεδώσουν κάθε έννοια δικαίου, κοινωνικών κεκτημένων και δικαιωμάτων. Η άνευ όρων παράδοση στους εκβιασμούς τους, θα σήμαινε και την άνευ όρων παράδοση της ίδιας της ζωής στα χέρια τους, ως αναλώσιμου υλικού.

Τετάρτη 5/6 **8:00μμ**

Βιβλιοπαρουσίαση: Πορτογαλία, η «ανέφικτη» επανάσταση
Λαϊκή εξουσία, κόμματα και στρατός στην επανάσταση των γαρυφάλλων (1974-1975), του Φιλ Μέιλερ (εκδόσεις Ανάκαρα).
Διοργάνωση: Συνέλευση στις νότιες συνοικίες για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές

Πέμπτη 6/6 **9:00μμ**

Swing Βραδιά για την έναρξη του καλοκαιρινού bar του στεκιού.
Προβολή: Swing Kids (1993), του Thomas Carter
dj set & χορός

Πέμπτη 13/6 **9:00μμ**

Προβολή: Κάποτε στη Νέα Υόρκη: Γέννηση του punk, της disco και του hip hop

Πέμπτη 27/6 **9:00μμ**

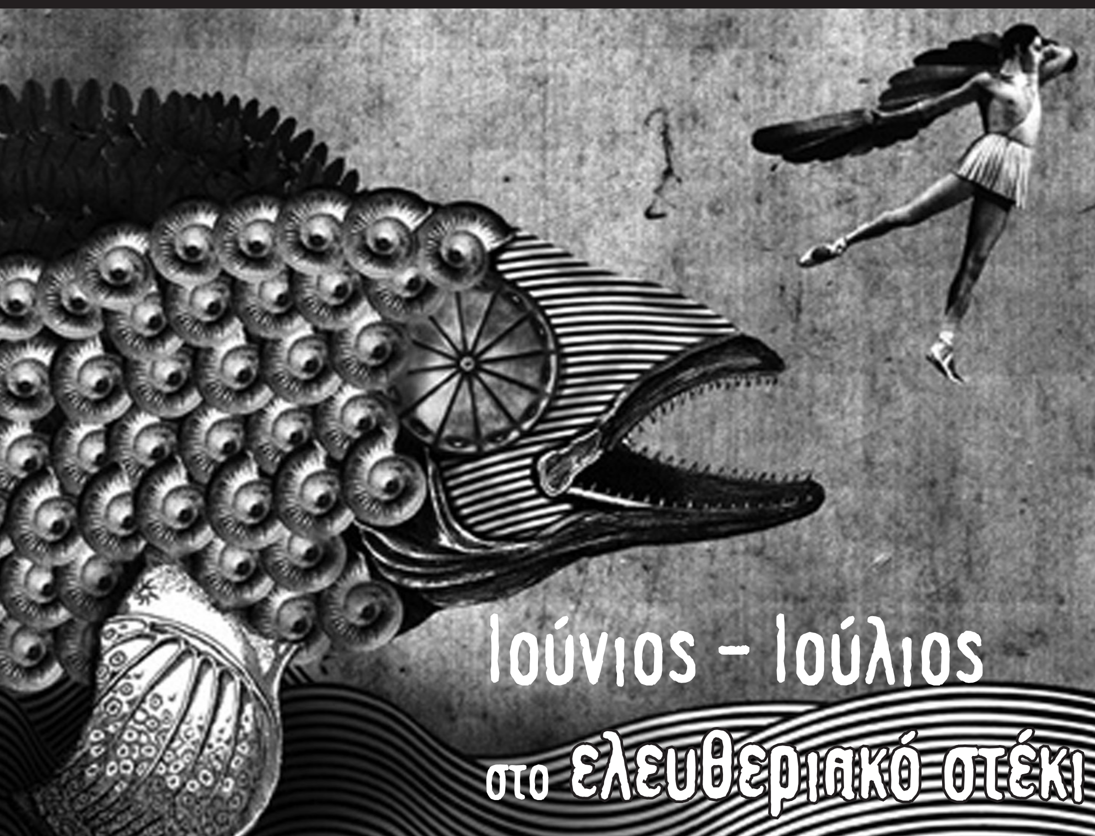
Προβολή: Ο ήχος της Πόλης (2005), του Fatih Akin

Πέμπτη 11/7 **9:00μμ**

Προβολή: No one knows about Persian cats (2009), του Bahman Ghobadi

Το ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη είναι ανοιχτό κάθε Πέμπτη μετά τις 21:00 σαν χώρος αντιεμπορευματικής συνεύρεσης και επικοινωνίας, με βιβλιοθήκη, μουσικό στούντιο και καφενείο.

ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 22, ΜΠΡΑΧΑΜΙ

Ιούνιος - Ιούλιος

στο ελευθεριακό στέκι πικροδάφνη

Η αντιπληροφόρηση στο στόχαστρο της καταστολής

Τρία από τα μέσα αντιπληροφόρησης του ανταγωνιστικού κινήματος : η ιστοσελίδα athensindymedia.org, και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί 98 FM και ράδιο ένταση δέχθηκαν την κρατική καταστολή από το μεσημέρι της Πέμπτης 11 Απριλίου. Μετά από εισαγγελικές εντολές, ο πρύτανης και η διοίκηση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου διέκοψαν την παροχή ρεύματος και ίντερνετ στην πολυτεχνειούπολη με αποτέλεσμα να σταματήσει η εκπομπή των παραπάνω μέσων. Ως πρόσχημα παρουσιάστηκε και η έλλειψη επωνυμίας των χρηστών παρόλο που ο φοιτητικός σύλλογος των χημικών μηχανικών έχει αναλάβει εδώ και μήνες υπ' ευθύνη του τόσο τις παροχές αυτές όσο και τις παροχές ίντερνετ όλων των πολιτικών ομάδων.

Το athens indymedia και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί 98 FM και ράδιο ένταση είναι εγχειρήματα που λειτουργούν αυτοοργανωμένα, αντιεμπορευματικά και αδιαμεσολάβητα εδώ και αρκετά χρόνια. Στέκονται δίπλα στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες προωθώντας τον λόγο και τη δράση των αντιστεκόμενων. Παρέχουν πληροφορίες και αναδεικνύουν πτυχές της καθημερινής ζωής που δεν θα δούμε ή δεν θα ακούσουμε από τα καθεστωτικά ΜΜΕ που ελέγχονται πλήρως από τα ιδιωτικά και τα κρατικά συμφέροντα. Είναι η απόδειξη πως οι επιλογές του κράτους και της αγοράς δεν είναι μονόδρομος. Είναι η απόδειξη πως ο κόσμος και τα εδάφη της αντίστασης συνεχώς πληθαίνουν. Έτσι επιχειρείται και η φίμωση τους.

Η καταστολή των μέσων αντιπληροφόρησης είναι κομμάτι της ευρύτερης κρατικής καταστολής απέναντι στην κοινωνία που αγωνίζεται και έρχεται να συμπληρώσει το πάζλ μαζί με τις πρόσφατες εκκενώσεις των καταλήψεων και των εισβολών στους αυτοοργανωμένους χώρους, τη στοχοποίηση ολόκληρων χωριών , το κυνήγι των μεταναστών, την επιστράτευση των απεργών κλπ